

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)

przy udziale: Prokuratury Generalnej, Stowarzyszenia Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych Kopipol, Stowarzyszenia Autorów i Wydawców Copyright Polska

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienioną dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że podmioty praw do zwielokrotniania nie świadczą usług w rozumieniu tej dyrektywy na rzecz producentów i importerów czystych nośników oraz urzędzeń do utrwalania i zwielokrotniania, od których organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi pobierają na rzecz tych podmiotów, ale we własnym imieniu, opłaty od sprzedaży tych urzędzeń i nośników.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 25 maja 2016 r. w sprawach połączonych T-422/15 i T-423/15, U-R LAB/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 11 sierpnia 2016 r. (faks z dnia 4 sierpnia) przez U-R LAB

(Sprawa C-450/16 P)

(2017/C 070/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: U-R LAB (przedstawiciel: adwokat A. Rudoni)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2016 r. Trybunał (dziesiąta izba) odwołanie w części odrzucił, a w części oddalił.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalia) w dniu 5 grudnia 2016 r. – João Ventura Ramos/Fundo de Garantia Salarial

(Sprawa C-627/16)

(2017/C 070/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: João Ventura Ramos

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin zawity znajdujący zastosowanie do złożenia w instytucji gwarancyjnej wniosku o zaspokojenie niespełnionych roszczeń pracowniczych jest bardziej korzystny dla pracowników najemnych w rozumieniu art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE⁽¹⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, jeżeli zaspokojenie takich roszczeń pracowniczych gwarantuje się tylko wówczas, gdy wniosek o wypłatę świadczeń pracowniczych zostanie złożony w instytucji gwarancyjnej w terminie roku liczonym od dnia następującego po dniu, w którym została rozwiązana umowa o pracę, czy też jeżeli termin ten jest liczony od dnia, w którym wszczęte zostało postępowanie upadłościowe, z zastrzeżeniem, że instytucja gwarancyjna gwarantuje wypłatę tych świadczeń pracowniczych, które stały się należne w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wszczęcie tego postępowania?
- 2) Gdyby pracownik nie dochował terminu z powodów, za które nie ponosi odpowiedzialności, czy przepisy prawne państw członkowskich powinny na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. przewidywać dodatkowy termin do złożenia wniosku w instytucji gwarancyjnej, jeżeli pracownik dowiedzie, że nie jest odpowiedzialny za niedochowanie terminu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 283, s. 36

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 11 października 2016 r. w sprawie T-564/15, Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 8 grudnia 2016 r. przez Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV

(Sprawa C-635/16 P)

(2017/C 070/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (przedstawiciel: Y. de Vries, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 11 października 2016 r. w sprawie T-564/15;
- przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo stwierdzając, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ jest ona skierowana przeciwko Komisji, która nie jest autorem zaskarżonego aktu;

Sąd naruszył prawo stwierdzając, że skarga była niedopuszczalna, ponieważ zaskarżony akt ma jedynie charakter tymczasowy, a zatem nie jest ostatecznym aktem;